

Derfor mener jeg, at hvis man udstødte 8-Dages Kort med en i Forhold til de 14-Dages Kort passende Pris, vilde det ikke blive til Tab for Statskassen, men endog skaffe en ret betydelig Indtægt. Man kan derimod indvende, at naar disse rejsende komme til, ville de fylde op paa Banerne. Jeg kunde tænke mig, at man da maaske kunde indskrænke disse Korts Gyldighed f. Eks. til 3 eller 4 Sommermaaneder, at de altsaa ikke behøvede at gælde hele Aaret. Men jeg mener, at man skylder den Del af vort Fædrelands Beboere, som ikke har Raad til at ofre meget, det Hensyn, hvis det paa nogen Maade kan lade sig gøre, at give dem let Adgang til saadanne Ferierejser. Derfor vil jeg anbefale denne Tanke.

Under Punkt 2 andrage de samme om, at der ligeledes for 8 Dages Rejser maa udstedes „Familiekort“ som et Fælleskort, der gælder for en eller to voksne, Forældre eller Forsørgere, med Børn og Tyende, alle under 18 Aar, af samme Husstand, til moderat Pris efter en faldende Skala i Forhold til Antallet af Børn. Der er, synes jeg, noget tiltalende i dette, at Forældre, Mand og Hustru, naar de løse et saadant Kort, kunde for en ringe Pris eller i alt Fald en moderat Pris, tage et eller to Børn med eller andre af Husstanden. Tyende kan det vel som Regel ikke lade sig gøre at tage med, da det, naar Mand og Hustru rejse, gerne vil være nødvendigt for Tyendet at blive hjemme. Dette vil jeg altsaa henstille at tage under villig Overvejelse.

Det tredje Punkt i Andragendet tror jeg, det er noget vanskeligere at imødekomme, og jeg tror heller ikke, det er saa ønskeligt som de to foregaaende. Det gaar ud paa, at der maa blive tilstaaet Lærernes Rejseforening, eventuelt andre Rejse- og Turistforeninger, en Moderation ved Mængdebestillinger af Kort eller almindelige Billetter til Rejser i Ferietiden samt til Fællesmøder og Fællesrejser. Jeg er ikke saa sikker paa, at det kan lade sig gøre at realisere denne Tanke, thi jeg er klar over, at hvis der skulde tilstaaes Lærerstandens Rejseforening en saadan Ret, maatte det gælde ikke alene for Lærerne, men for alle andre. Det vilde med andre Ord sige, at en hvilken som helst Forening eller en Sammenslutning af et vist Antal Personer skulde have Ret til at faa Moderation i Prisen, naar de foretog en Rejse i Fællesskab paa en hvilken som helst Tid og til et hvilket som helst Sted.

Men, som sagt, de to førstnævnte

Punkter vil jeg meget anbefale til den højtærede Ministers og det høje Tings villige Overvejelse. Jeg føler mig overbevist om, at det er af den Slags smaa Indrømmelser overfor det mindre bemidlede Publikum, som vil blive modtaget med overordentlig Glæde Landet over. Og jeg kan tilføje, hvad jeg allerede har sagt, jeg føler mig overbevist om, at det ingenlunde vil bringe Tab for Statskassen eller for Jernbanerne, at der bliver Adgang til disse Kort, tværtimod en forøget Indtægt.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Jeg udtalte mig allerede ved Finanslovedebatten en Del om Forslaget om Ændringer i Postloven og skal nu under Hensyn til de Udtalelser, der ere faldne om denne Lov, tilføje et Par supplerende Bemærkninger.

Det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) udtalte forleden, at Postvæsenet behøvede ikke flere Indtægter. Jeg forstod ham dog saaledes, at det ogsaa var hans Mening, at man ved Lægningen af Postvæsenets Budget skulde kunne være paa den sikre Side; men forudsat, at det var Meningen, vilde det unægtelig have interesseret mig, om det ærede Medlem var gaaet ind paa en Paavisning af sin Udtalelses Rigtighed.

Forholdet er jo dette, at man regnskabsmæssig set i sidste Aar har en Indtægt paa Postvæsenets Budget af 1,7 Millioner Kr. Dette gode Resultat er for en Del naaet derved, at man i Aarets Løb ikke har afholdt nogle bevilgede Udgifter, der nu ville komme til Genbevilling paa Tillægsbevillingsloven. Føjer man hertil, at der fra 1ste Oktober er traadt forskellige Udgifter til og tillige Nedsættelser i Indtægterne, vil man sikkert regne nogenlunde rigtigt, naar man gaar ud fra, at man under gode Forhold, som det i de senere Aar har været for Postvæsenet, vil kunne beregne en normal Indtægt af ca. 1½ Mill. Kr. Men fra disse 1½ Mill. Kr. maa trækkes den halve Mill. Kr., som Administration, Revision o. s. v. medføre af Udgift, og tilbage bliver 1 Mill. Kr., hvilket med de Udgifter, der her ere kalkulerede, vil sige, at man fremtidig skulde regne med et Underskud af ca. ¼ Mill. Kr. Men man maa yderligere tage i Betragtning, at Udgifterne paa forskellig Maade ville stige. Vi ere endnu ikke naaede til Højdepunktet af de Udgifter, som Landpostbudenes Pensionering vil medføre, ingenlunde. Og vi staa ogsaa overfor ekstraordinære Udgifter; vi maa ekstraordi-